

eul_wid: umi-ao

Ἀνώνυμοι Ἰατρικοί · Medical Writers Anonymous

Commentary-Urines

Ὑπόμνημα εἰς Οὐρά

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique
Dialect: Κοινή τεχνική Technical Koine
Domain: Ἰατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

2.307. (1t) * ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ. Τῶν μὲν οὐρῶν πολλὰ μὲν κατὰ γένος διαφοραί, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ γένος εἶδέαι. καὶ πρῶται μὲν καὶ γενικώταται δύο χυμὰ τε καὶ παρυφιστάμενον. καὶ χυμὰ μὲν καλεῖται αὐτὸ τὸ ὅλον οὐρον παρὰ τὸ κεχύσθαι, παρυφιστάμενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτῷ ἕτερόν τι ἐμφαῖνον. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χύματι, δύο θεωροῦνται ἐν συγκρίσει διαφοραί, σύστασις καὶ χροιά. ἑκατέρα δὲ τούτων εἰς ἕτερα διαιρεῖται καὶ ὑποδιαιρεῖται. ἡ μὲν γὰρ σύστασις εἰς λεπτότητα καὶ παχύτητα καὶ ἐξ ἀμφοτέρων σύμμετρον. ὅπερ δὴ κατὰ φύσιν ὑπάρχει ἀδιαίρετος, φέρων φορὰν θεωρεῖται. τὸ δὲ λεπτόν καὶ τὸ παχὺ τέμνεται διχῇ. εἰ γὰρ ἐξουρεῖται λεπτόν καὶ μένη λεπτόν, ἢ οὐρεῖται μὲν λεπτόν, ἀναθολοῦται δὲ καὶ γίνεται παχὺ καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἢ οὐρεῖται παχὺ καὶ μένει παχὺ, ἢ οὐρεῖται μὲν παχὺ καὶ ὕστερον ἀποκαθίσταται, καὶ τὸ μὲν ἐξουρούμενον λεπτὸν καὶ μένον λεπτὸν δηλοῖ ἐσχάτην ἀπεψίαν τοῦ φλεβώδους γένους. οὐ γὰρ ἐνεχείρησεν ἡ φύσις ὅλως ἐπαναστῆναι πρὸς ἄμνηναν τοῦ ἐπισωρευθέντος καὶ πλεονεκτοῦντος ἐν φλεψὶ χυμοῦ. τὸ δὲ ἐξουρούμενον λεπτὸν καὶ ὕστερον ἀναθολούμενον δηλοῖ τὴν φύσιν ἐπαναστᾶσαν. ἄρχεται δὲ κενεῖν καὶ ἐκμοχλεύειν τὴν ὑποκειμένην καὶ πλεονάζουσαν ἐν φλεψὶ ὕλην. πάλιν τὸ ἐξουρούμενον παχὺ καὶ μένον παχὺ δηλοῖ τὴν ἀκμάζουσαν τῶν παχέων πνευμάτων καὶ χυμῶν ζύμωσιν, τὸ δὲ ἐξουρούμενον πολὺ καὶ ὕστερον ἀποκαθιστάμενον δηλοῖ, παύεσθαι μὲν τὴν τῶν παλαιῶν χυμῶν ζύμωσιν, ἄρχεσθαι δὲ τὴν διάκρισιν γίνεσθαι.

2.308 αἱ δὲ ἐν συστάσει τοῦ χύματος θεωρούμεναι διαφοραὶ τῆς πέψεως καὶ τῆς ἀπεψίας τῶν χυμῶν δηλοῦνται. αἱ δὲ ἐν χρώματι διαφοραὶ πολλὰ μὲν, ἐν συντόμῳ δὲ εἰπεῖν, εἰς ἕξ ταύτας παραστήσομεν ὡς οἶον λευκόν, ὠχρόν, ξανθόν, πυρρὸν, ἐρυθρόν καὶ μέλαν. καὶ τὸ μὲν λευκὸν πολλὰ σημαίνει. εἰ γὰρ ἀσθένειαν δυνάμεως καθάπερ ἐπὶ τῶν γερόντων καὶ τῶν χρονίων νοσημάτων ἢ δι' ἔμφραξιν τῶν ἀγγείων ἢ διὰ πολυποσίαν. εἰ δὲ πάχος ἔχει τὸ λευκόν, σῆψιν ὠμῶν χυμῶν ἐν φλεψὶ κειμένην δηλοῖ. πάλιν τὸ ὠχρόν ἀσθένειαν φύσεως δηλοῖ μὴ δυναμένης δεόντως ἀλυῶσαι καὶ πέψαι τὸ χυμὰ τὸ ἐν φλεψί. τὸ δὲ ξανθὸν οὐρον ἔνδειαν ὕλης σημαίνει, ὡς δηλοῖ νεώτερος, ἀσιτήσας ἢ ἀγρυπνήσας ἢ θερμότητα ἐν τῷ βάθει ἐναποκειμένην ἔχων ὡς ἐπὶ τοῦ τριταίου. τὸ δὲ πυρρὸν ἄπεπτον ὑπάρχον κατὰ τὴν σύστασιν, ξηρότητα πολλὴν σημαίνει· εἰ δὲ καὶ πάχος ἔχει καὶ πυρετόν, τὰ δὲ πολλὰ τῶν οὐρῶν εὐχερῶς χρώννυνται ἀπὸ χολῆς * * * * πλὴν τὸ ἐρυθρὸν οὐρον ἀπὸ πλείστου αἵματος γίνεται. οἱ γὰρ ἰχώρες τοῦ αἵματος καταβάπτουσι τὸ οὐρον. τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν φλεγμονῶν. τὸ δὲ μέλαν οὐρον ἢ διὰ τὸ ἐκκαθαίρεσθαι καὶ ἐκκρίπτεσθαι τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν ἢ διὰ ὑπερόπτησιν τοῦ αἵματος.

ταῦτα δὲ πάντα τὴν διάθεσιν τῶν ἐν φλεψὶ κειμένων χυμῶν σημαίνουν. τὸ μὲν κατὰ φύσιν οὖρον ἐν συμμετρίᾳ τῶν προειρημένων ποιότητων θεωρεῖται, κατὰ μὲν τὴν σύστασιν μήτε λεπτὸν μήτε πολὺ, κατὰ δὲ τὸ χρῶμα ξανθὸν τε καὶ ὑπόπυρρον, λευκὴν λείην καὶ ὁμαλὴν ἔχων ὑπόστασιν καὶ ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κολοκίου ἀποκαθισταμένην. τοῦτο κυρίως λέγεται κατὰ φύσιν. εἰρηκότες τοίνυν τὰς ἐν συστάσει καὶ κατὰ χροιάν διαφορὰς ζητήσωμεν ὁμοίως καὶ τοῦ παρυφιστάμενου τὰς διαφορὰς, ἀλλὰ πρότερον μάθωμεν τί ἐστὶ παρυφιστάμενον. παρυφιστάμενον λέγεται τῷ ἐν αὐτῷ τὸ οὖρον ἕτερόν τι ἐμφαῖνον ἢ ὑποφαινόμενον καὶ οἶον εἰ μετεωριζόμενον ἢ καὶ ὑφίζαμενον. καὶ ἐν τούτῳ δὲ τοῦ παρυφιστάμενου δ' τινὰ θεωροῦνται πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν, σύστασις, τόπος, χρόνος καὶ χροιά. καὶ σύστασις μὲν ὁμαλὴ ἢ ἀνωμάλως καὶ λικμὴ τραχέα. χροιά, εἰ κατὰ φύσιν, ἔστι λευκὴ, μὴ καταβαφεῖσα ἀπὸ χυμῶν τινος ἢ ἄλλως πως πλεονεκτήσαντος καὶ ἐπιχρώσαντος αὐτὴν.

2.309 καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ σύστασιν καὶ χροιάν. τοῦ δὲ τόπου τρεῖς εἶναι λέγομεν διαφορὰς, ἀνωτέραν, μέσην καὶ κατωτέραν καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ οὖρῳ ἄνω κεκρέμαται τὸ παρυφιστάμενον, καλεῖται νεφέλιον. εἰ δὲ ἐν τῷ μέσῳ μετεωρίζεται, καλεῖται ἐναιώρημα. εἰ δὲ πάλιν ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κοκίου καθυφίζει καὶ ἀποκαθίσταται, καλεῖται ὑπόστασις. καὶ πάλιν τὸ μὲν διεσπασμένον καὶ μετέωρον ἐν τῷ οὖρῳ φαινόμενον ἄνω, ὅπερ λέγεται νεφέλη, σημαίνει πλῆθος πνευμάτων παχέων ἀποκλεισθέντων ἐν τῷ βάθει καὶ μὴ δυναμένων ἐκλεπτυνθῆναι. τὸ δὲ ὑποκατελθὸν καὶ κατὰ τὴν μέσην χῶραν μεῖναν, ὅπερ ἐναιώρημα καλεῖται, πέψιν μὲν τῶν χυμῶν σημαίνει, ἀλλ' οὐ τέλειαν. ὑπόστασις μὲν γὰρ τῇ φύσει γνωρίζεται τῷ τόπῳ καὶ τῇ θέσει, καταλλαττομένη τὸν δὲ τόπον ἀμείβῃ ἢ τοῦ πνεύματος περιουσία τοῦτο τὸ πνεῦμα ἀπὸ τῆς κατὰ μέρος πέψεως λεπτύνεται καὶ διαφορεῖται καὶ ἢ μὲν τέλεια ἢ πέψις γίνεται ὑπὸ τῆς φύσεως. τοῦτο πνεῦμα λεπτυνθὲν καὶ τελειῶς διαπνευσθὲν τὸ ἐναιώρημα φαίνεται κάτω καὶ ποιεῖ τὴν ὑπόστασιν· τότε δηλοῦνται τελεία ἢ πέψις ἐκ τούτων τῶν τριῶν, λέγω δὴ συστάσεως χρώματος καὶ τόπου. καὶ ὁ χρόνος τοῦ νοσήματος μετρηθήσεται. ἢ μὲν γὰρ ἄνω ἐπιπολάζει ἢ λεγομένη νεφέλη, ἀρχὴν δείκνυσι τοῦ νοσήματος, εἰ δὲ ἐν τῷ μέσῳ ἐναιωρεῖται, μεσάζουσιν τὴν πέψιν δηλοῖ τοῦ ὅλου νοσήματος, εἰ δὲ κάτω ὑποκαταστήσεται, τὴν τέλειαν καὶ ἀσφαλῆ πέψιν δηλοῖ τοῦ ὅλου νοσήματος, ὅσον λεπτύνεται τὸ πνεῦμα καὶ ὑποκαταβαίνει τοῦ ὕψους, τὸ παρυφιστάμενον τοσοῦτον τὰ νοσήματα καὶ συμπτώματα πρῶτα ἐαυτῶν γινήσονται, ἐν τούτοις θεωρεῖται ὁ χρόνος τοῦ νοσήματος ἐκ τῶν μέτρων τῆς πέψεως καὶ τῆς ἀπεψίας. οὖρα πονηρά ἐστὶ ταῦτα χλωρά, πελιδνά, μέλανα, αἱματώδη, καὶ λίαν παχέα τὰ πυρρά, λίαν ἀνάκρατα τὰ ὠμά καὶ λεπτά καὶ μηδεμίαν ἔχοντα ὑπόστασιν. μοχθηρά δὲ τὰ δυσώδη καὶ τὰ λιπαρά καὶ ἐλαιώδη. φαῦλα δὲ ἐστὶ τὰ λεπτά καὶ ὕδατώδη καὶ ὑπερβάλλοντα τὸ πλῆθος τοῦ πινομένου, νεφέλαι δὲ καὶ ὑποστάσεις πονηραί καὶ πελιδναί, μέλαιναι καὶ ζοφώδεις, ποικίλαι διεσπασμέναι καὶ κρυμνώδεις.

2.310 αἱ μὲν πυρετώδεις καὶ χλωραί, φλεγματώδεις καὶ δυσώδεις, τὰ δὲ ἀνυπόστατα πάντα πονηρά. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἶδη τῶν οὖρων σημαίνουν πλῆθος αἰτιῶν καὶ διαφοραὶ νοσημάτων καὶ αὔξησιν τούτων καὶ μείωσιν, διάκρισιν τε καὶ κρίσιν, πέψιν τε καὶ ἀπεψίαν καὶ τρόπους κινδύνων γεννησομένων. * * *. σκοπεῖν δὲ δεῖ τὸν ἰατρὸν ἐπὶ τούτων ἀπάντων τὸ πλῆθος καὶ τὴν δύναμιν τῶν αἰτιῶν καὶ τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸ διαμάρτητον φυλαχθῆναι τὰ πολλὰ τούτων τῆς διακρίσεως ἢ γοῦν διαγνώσεως καὶ τῆς γεννησομένης προρρήσεως. ὥς ἐκ τῶν οὖρων θεωρία. Περὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀρίστων οὖρων. Ἐπὶ τῶν πυρεκτικῶν νοσημάτων ἢ ἐκ τῶν οὖρων σημείωσις χρησιμωτάτη καθέστηκε. ἐπειδὴ δὲ πᾶν τὸ παρὰ φύσιν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εὐρίσκεται, ἀπὸ τῶν κατὰ φύσιν ἀρξώμεθα. οὖρον μὲν οὖν ἄριστόν ἐστι ἐπὶ τῶν ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐεξίᾳ διακειμένων ἀνθρώπων ὑπόπυρρον, ὑπόξανθον καὶ τῷ πάχει σύμμετρον καὶ μένον τοιοῦτον τῇ χροῇ, ὅποιον ἀπουρηθῇ, λείαν τε καὶ ὁμαλὴν καὶ λευκὴν ἔχον ὑπόστασιν παρὰ

πάντα τὸν χρόνον. πλῆθος δὲ πρὸς λόγον τοῦ πινομένου, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν τὸ κατὰ φύσιν οὔρον τῇ χροᾷ λευκότερον τοῦ ἀνδρὸς εἶναι χρή καὶ ὑπόστασιν ἔχειν πλείονα. ἐπὶ δὲ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἱκανῶς παχεῖαν ὑπόστασιν αὐτὸ ἔχειν χρή διὰ τὰς τῶν παίδων ἀδδηφαγίας καὶ ἀκάκτους καὶ ἀκαίρους κινήσεις, λεῖαν δὲ ὑπόστασιν Ἰπποκράτης καλεῖ τὸ συνεχὲς καὶ ἀδιάπαυστον δηλῶσαι βουλόμενος, ὁμαλὸν δὲ φησιν, ἵνα διόλου αἰεὶ ὅμοιον οὐρῇται καὶ μὴ σήμερον μὲν πεπεμμένον, τῇ δὲ ἐξῆς ἄπεπτον, μήτε μὴν τὴν ὑπόστασιν ἢ τὸ χῦμα ὅλον ἔχειν ἀνώμαλον. Ζητοῦμεν οὖν ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν οὔρου χρῶμα καὶ σύστασιν τοῦ χύματος καὶ τὰ παρεμφερόμενα ἐν τῷ χύματι οἷον νεφέλην ἐναιώρημα κατὰ τὴν ἐν τῷ πυθμένι ὑπόστασιν. εὐδὴλον οὖν ὅτι κατὰ τι τούτων τρεπόμενον τὸ οὔρον ἀπεψίαν τὴν ἐν ταῖς φλεψὶ ἐνδείκνυται. Ποῖον ἄριστον οὔρον τῶν νοσούντων.

2.311. (1τ) Ἄριστον μὲν οὖν ἐστὶ οὔρον ἐπὶ τῶν νοσούντων τὸ τοῖς ὑγιαίνουσιν ὁμοιότατον ὑπωχρον, ἢ ὑπόξανθον, καὶ λευκὴν καὶ λεῖαν καὶ ὁμαλὴν ἔχον ὑπόστασιν, ὑποδεέστερον δὲ τὸ ἔχον ἐναιώρημα λευκὸν καὶ λεῖον καὶ ὁμαλόν. ἔτι δὲ τούτου ἀπεπτότερον τὸ νεφέλην τοιαύτην ἔχον. ἐφ' ὧν γὰρ πνευμᾶ ἐστὶν ἐν τῷ βάθει παχὺ καὶ ἄπεπτον, εἰ μὲν ὀλίγον εἴη, συγχωρεῖ μὲν τὴν ὕλην ἐπὶ τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου κάτω φέρεσθαι, διαμερίζον δὲ αὐτὴν οὐ συγχωρεῖ ἐνοῦσθαι. εἰ δὲ τι πλεονάσει τὸ ἄπεπτον πνεῦμα, ἐν τῷ βάθει μετεωρίζει τὴν ὑπόστασιν κατὰ τὸ μέσον τοῦ χύματος καὶ ποιεῖ τὸ καλούμενον ἐναιώρημα. εἰ δ' ἔτι καὶ μᾶλλον εἴη τὸ ἄπεπτον πνεῦμα, πρὸς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τοῦ χύματος φέρει τὴν ὑπόστασιν καὶ ποιεῖ τὴν καλουμένην νεφέλην. ἐφ' ὅσον οὖν ἰσχύει τὸ πνεῦμα μερίζειν καὶ μετεωρίζειν τὴν ὑπόστασιν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπεπτότερον νομίζεται τὸ οὔρον. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκριβῶν τριταίων καὶ ἐφημέρων πυρετῶν νεφέλη μόνον ἢ ἐναιώρημα πολλάκις ἤρκεσε πρὸς λύσιν τοῦ νοσήματος, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ εὐχρουν γενέσθαι τὸ οὔρον μόνον. Ὅτι οὐ πᾶσα λευκὴ ὑπόστασις ἀγαθὸν τι σημαίνει καὶ περὶ ὧμοῦ χυμοῦ καὶ πύου. Πολλάκις δὲ τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ παρεμφερομένου ἐν τῷ χύματι ἀπατᾷ τοὺς ἰδιώτας, ὡς ὑπόστασιν χρηστὴν νομίζεσθαι, μὴ οὔσαν χρηστὴν. σημαίνει γὰρ ὧμόν χυμόν καὶ λευκόν, συνεκκρινόμενον τὸ οὔρον, ὑφίστασθαι καὶ φαντασίαν χρηστῆς ὑποστάσεως παρέχειν. ἐνίοτε δὲ ἥπατος ἢ νεφρῶν πεπονθότων πῦον ἐκκρίνεται σὺν τῷ οὐρῳ καὶ παρυφιστάμενον ἀπατᾷ τὸν τεχνίτην. ἀλλὰ τοῦτο πρῶτον διορίζεται τὸ προπεπονηκέναι τὸν ἄνθρωπον τὸν νεφρὸν ἢ τὸ ἥπαρ ἢ τι ἕτερον μέρων τῶν εἰωθότων ἐκκαθαίρεσθαι διὰ τῶν οὔρων. ἔπειτα καὶ δυσῶδες εὐρίσκεται τὸ μετέχον πύου. ὁ δὲ ὧμός χυμὸς διορίζεται, τῶν χρηστῶν ὑποστάσεως καὶ τῇ ἀνωμάλῳ συστάσει τὸ παρυφιστάμενον. οὐ γὰρ συνεχὲς ἑαυτῷ μένει, ἀλλὰ διαμερίζεται εἰς μικρά, οἷον ψαμμία καὶ οὐδὲ ὅλως λεῖόν ἐστι, καθὼς ἢ ἀληθῆς ὑπόστασις.

2.312 ἐπὶ μὲν οὖν τῶν χρηστῶν οὔρων πρῶτον μὲν ἐπιφαίνεται νεφέλη, ἔπειτα ὑποκαταβαίνουσα ποιεῖ τὸ ἐναιώρημα, ἐπὶ τέλει δὲ ὑφίζάνουσα ἐν τῷ πυθμένι τοῦ ἀγγείου ποιεῖται τὴν ὑπόστασιν δηλονότι, ἂν τελείως πεφθῇ, ἐπὶ δὲ τῶν ὧμῶν χυμῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου, ὑποχωρεῖ πλῆθος πολὺ μετὰ τοῦ εἶναι κακόχροον καὶ τὸ χῦμα ὅλον. ἔπειτα δὲ κατὰ βραχὺ πεπτόμενος καὶ λεπτυνόμενος, αἰωρεῖται κατὰ τὸ μέσον τοῦ χύματος καὶ ποιεῖ τὸ ἐναιώρημα. ὅταν δὲ ἐπὶ πλέον λεπτυνθῇ καὶ πεφθῇ, ἐφίσταται ἐπὶ πολὺ τοῦ χύματος καὶ ποιεῖ τὴν νεφέλην καὶ πλανᾷ τοὺς ἰδιώτας ὡς ὑπολαμβάνειν ἐπὶ τὸ χεῖρον προβαίνειν τὴν νόσον. Τί δηλοῖ τὸ λεπτόν καὶ ὠχρόν. Τὸ δὲ λεπτόν καὶ ὠχρόν οὔρον ἄπεπτον μὲν ἐστὶ τῇ συστάσει· πεπεμμένον δὲ μετρίως τῇ χροᾷ ἀσθένειαν καὶ τοῦτο δηλοῖ τῆς φύσεως. τῷ μὲν γὰρ χρώματι, ἔπεψεν ὡς ἂν ῥάδιον ὑπαρχόν, οὐκέτι δὲ καὶ τῇ συστάσει, διὰ τὸ δυσκολώτερον. Τί δηλοῖ τὸ λεπτόν καὶ πυρρόν. Τὸ δὲ λεπτόν τῇ συστάσει καὶ πυρρὸν τῷ χρώματι βέλτιον τοῦ ὠχροῦ, ὅμως ἄπεπτον διὰ τὴν σύστασιν. Τί δηλοῖ τὸ ἐρυθρόν. Τὸ ἐρυθρὸν οὔρον ἀπεψίαν σημαίνει, οὐ θάνατον, ἀλλὰ χρόνου δεῖται εἰς πέψιν. ἔστι γὰρ ἐξ αἵματος ἡγουν χωροειδοῦς μήπω τελείαν πέψιν λαβόντος μηδὲ τὴν ἰδίαν χροάν καὶ διὰ τοῦτο χρονιώτερον σημαίνει τὸ

πάθος. ἐπὶ δὲ τῶν συνοχῶν πυρετῶν, τῶν ἐπὶ πλήθει αἵματος συνιστάμενον ἐκκρίνεται τὸ οὔρον ἐρυθρὸν καὶ παχὺ καὶ δῆλον, ὥς ἐστι τοῦτο καὶ τῷ χρώματι καὶ τῇ συστάσει τοῦ χύματος καὶ τῷ παρυφισταμένῳ ἄπεπτον. Τί δηλοῖ τὸ λεπτὸν οὐρούμενον καὶ ἕξω ἀναθολούμενον.

2.313. (1t) Τὸ δὲ λεπτὸν οὐρούμενον καὶ μετὰ ταῦτα ἕξω ἀναθολούμενον ἄπεπτόν ἐστι διὰ περιουσίαν πνεύματος παχέος, δηλοῖ δὲ τὴν φύσιν ἄρχεσθαι πέττειν. Τί δηλοῖ τὸ παχὺ οὐρούμενον καὶ μένον παχὺ καὶ μὴ καθιστάμενον οἶόν ἐστι τὸ τῶν ὑποζυγίων. Ἀκμάζειν δηλοῖ τὴν τῶν παχέων πνευμάτων τε καὶ χυμῶν οἶον ζύμωσιν, ἐπὶ τούτων κεφαλαλγία ἢ πάρειςιν ἢ παρέσσονται διὰ τὴν ἐν τοῖς χυμοῖς ταραχὴν καὶ τὰς ἀναθυμιάσεις. Τί δηλοῖ τὸ οὐρούμενον παχὺ καὶ μετὰ ταῦτα καθιστάμενον. Τὸ δὲ οὐρούμενον παχὺ καὶ μετὰ ταῦτα καθιστάμενον παύεσθαι μὲν τὴν ἐν τοῖς χυμοῖς ζύμωσιν καὶ λεπτύνεσθαι ποσῶς δηλοῖ, ἄρχεσθαι δὲ τὴν διάκρισιν. Τί δηλοῖ τὸ λευκὸν καὶ λεπτὸν οὐρούμενον καὶ μένον τοιοῦτον. Τὸ λευκὸν καὶ λεπτὸν οὔρον ἐσχάτην ἀπεψίαν σημαίνει. οὐ γὰρ ἐνεχείρισεν φύσις ὅλως ἐπὶ τούτου πρὸς τὴν πέψιν, γίνεται δὲ τοῦτο ἢ δι' ἀσθένειαν τῆς δυνάμεως ἢ δι' ἔμφραξιν ἢ διὰ τὸ χρόνιον εἶναι τὸ νόσημα. ἐπὶ γὰρ τῶν τεταρταίων χρονιωτάτων ὄντων ἐν ἀρχαῖς διὰ τὸ πάχος καὶ τὸ δυσπειθές τῆς ὕλης, διηθούμενον τὸ οὔρον λεπτὸν οὐρεῖται. οὐρεῖται δὲ λεπτὸν καὶ δι' ἔμφραξιν ἥπατος ἢ νεφρῶν, ἀλλὰ διαγινώσκεται διὰ τῆς τοπικῆς ὁδύνης. οὐρεῖται δὲ ἐνίστε λεπτὸν καὶ λευκόν, καὶ ἐπὶ τῶν διακαῶν πυρετῶν καὶ σημαίνει φρενίτιν ἀπειλουμένην. καὶ γὰρ ὁ καῦσος πυρετὸς πλήθος δηλοῖ χολῆς, οὐ χρώννυται δὲ τὸ οὔρον. εὐδελον οὖν ὅτι οὐ μένει ἐν τοῖς ἀγγείοις ἢ χολῇ, ἀλλὰ τῇ κουφότητι εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἀνέδραμεν. εἰ μὲν οὖν μὴ πάρεστιν ἢ φρενίτις, ἐπὶ τούτων γίνωσκε αὐτὴν μέλλουσαν ἤδη ἔσεσθαι. εἰ δέ, καὶ παρούσης φρενίτιδος οὐρεῖται λευκὸν καὶ λεπτὸν οὔρον, ἐπὶ διακαοῦς πυρετοῦ προαγγέλλει θάνατον ὥς ἐπιπολύ. οὐ γὰρ ὑπομένει ἢ ἐν ἐγκεφάλῳ δύναμις ἤδη προκαταβεβλημένη τῷ διακαεῖ πυρετῷ, ἐνεγκεῖν δριμύτητα καὶ δῆξιν χολῆς, ἤδη σεσηπυίας. Πόσαι διαφοραὶ τῶν ἐλαιωδῶν οὔρων καὶ τί σημαίνουσι.

2.314. (1t) Εἴθε ὁ πυρετὸς πρότερον τὴν πιμελὴν ἐκτῆκειν, ἔπειτα τὴν σάρκα· ἔσχατον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν στερεῶν σωμάτων καθάπτεται. πυρετῷ οὖν τῆς πιμελῆς τηκομένης, τὰ ἐλαιώδη οὔρα ἐκκρίνεται, κατὰ βραχὺ δὲ ἡ πιμελὴ τήκεται, ὅθεν καὶ ἀρχὴν ἔχει καὶ ἀνάβασιν καὶ ἀκμὴν. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τῆς συντήξεως ἐλαιόχροα ποιεῖ τὰ οὔρα, ὥς εἶναι αὐτὰ ἄμφω, εἴτε ἐλαιώδη εἴτε ὕδατώδη ἐστίν· ἐν δὲ τῇ ἀναβάσει ἐλαιοφανῇ γίνεται, ἐπισημοτέραν τὴν μῖξιν τοῦ ἐλαιώδους ἔχοντα, ἐν δὲ τῇ ἀκμῇ τῆς συντήξεως ὅλα δι' ὅλων τὰ οὔρα καὶ ἐν χρώματι καὶ ἐν συστάσει οἶον ἔλαιόν ἐστι. ἀλλ' αὐτὴ ἡ τηκομένη πιμελὴ ἢ τῶν νεφρῶν μόνον ἐστὶν ἢ τοῦ παντὸς σώματος. εἰ μὲν οὖν μόνον νεφρῶν εἴη, ἀθρόως ἐκκρίνεται πλήθος τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ θερμασίας πλείονος αἴσθησις περὶ τοὺς νεφροὺς γίνεται· εἰ δὲ ἐκ τοῦ παντὸς σώματος εἴη, κατὰ βραχὺ τὴν προσθήκην ποιεῖται. Τί σημαίνουσιν αἱ ὀροβοειδεῖς ὑποστάσεις. Ὅταν δαπανηθῇ ἡ πιμελὴ καὶ λοιπὸν ἡ σὰρξ τήκηται, ὀροβοειδεῖς ὑποστάσεις γίνονται ἐν τοῖς οὔροις, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἢ τῶν νεφρῶν μόνον εἰσίν, ἢ τοῦ παντὸς σώματος. εἰ μὲν οὖν ἐν πυρετοῖς φανείη τὸ τοιοῦτον οὔρον, τοῦ παντὸς σώματος δηλοῖ τὸ πάθος εἶναι· εἰ δὲ μὴ τῶν νεφρῶν μόνον καὶ πάλιν εἰ μὲν ἐστὶν ἀπεψία τῶν οὔρων, ὅλου τοῦ σώματος τὸ κακόν. εἰ δὲ πεπεμμένον μὲν εἴη τὸ οὔρον, αἱ ὀροβοειδεῖς δὲ εἰσιν ὑποστάσεις, τῶν νεφρῶν δηλοῖ τὸ πάθος. Τί δηλοῦσιν αἱ πυροειδεῖς ὑποστάσεις. Ὅταν δ' ὁ πυρετὸς δαπανήσῃ τὴν πιμελὴν καὶ τὸ πλεόν τῆς σαρκὸς καὶ ἐν τῷ βάθει τῶν ἀγγείων ἐγκατασκήψῃ, γίνονται πιτυρώδεις ὑποστάσεις, στενώτεροι μὲν τῶν πεταλωδῶν, παχύτεραι δὲ αὐτῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς κύστεως ἐκκρίνεται. ἀλλ' εἰ μὲν πυρετὸς παρείη ὅλου τοῦ σώματος, ἂν δὲ μή, τῆς κύστεως καὶ εἰ μὲν ἄπεπτον εἴη τὸ οὔρον, τοῦ παντὸς σώματος τὸ πάθος, εἰ δὲ πεπεμμένον, τῆς κύστεως μόνως.

ἀλλὰ καὶ τοπικὴ ὁδὺν ἔστιν. Τί δηλοῦσιν αἱ πεταλωδεῖς ὑποστάσεις. Ὅταν αὐτὰ πάθωσι τὰ στερεά, πρῶτον μὲν τὰ ἐπιπολῆς διαζέονται καὶ γίνονται πεταλώδη τὰ ἐν τοῖς οὔροις· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κύστεως μόνης τοιαῦτα ἐκκρίνεται. εἰ μὲν οὖν εἴη πυρετός, τὸ ὅλον σῶμα κεκάκωται, εἰ δὲ μή, τῆς κύστεως τὸ πάθος. καὶ εἰ μὲν ἄπεπτα τὰ οὔρα, τοῦ ὅλου σώματος τὸ πάθος, εἰ δὲ μή, τῆς κύστεως μόνης. Τί δηλοῖ τὰ κριμνώδη ἐν τοῖς οὔροις. Ἐπειδὴν πυρετὸς μετὰ τοῦ κατειληφέναι τὸ βάθος καὶ μεῖζον πλάτος ἐπιλάβῃ καὶ μῆκος, ἀδρότερα γίνεται τὰ τοιαῦτα τῶν πιτύρων καὶ καλεῖται κριμνώδη· δύο δὲ σημαίνει· ἢ ὅπτησιν τοῦ αἵματος δηλοῖ ἢ σύντηξιν ἰσχυρὰν τῶν στερεῶν. εἰ μὲν οὖν λευκὰ εἴη αὐτὰ τὰ κριμνώδη, τῶν στερεῶν σωμάτων ἔστι τὸ πάθος, εἰ δὲ ἐρυθρά, τοῦ αἵματος. Τί δηλοῖ τὸ δυσῶδες οὔρον. Τὸ δυσῶδες οὔρον σῆψιν δηλοῖ καὶ τῆς φύσεως νέκρωσιν μέλλουσιν. Τί δηλοῖ τὸ μέλαν οὔρον. Πάντα τὰ μέλανα τῶν οὔρων εὐθὺς καὶ παχέα. τὰ δὲ ἰχωρώδη καὶ σανδαραχίζοντα τῶν οὔρων θάνατον δηλοῦσα πάντως εἰσὶ. σπάνιον γὰρ ἢ οὐδ' ὅλως εὑρεθῆναι λεπτὸν καὶ μέλαν. τὸ γὰρ μέλαν χρῶμα προσγίνεται τοῖς οὔροις ἐκκαθαίρομένου τοῦ μελαγχολικοῦ χυμοῦ ἢ αὐτῆς τῆς μελαίνης χολῆς, τῆς τε διὰ ψύξιν γενομένης καὶ τῆς δι' ὑπερόπτησιν. αἱ δὲ τρεῖς αὗται διαφοραὶ παχύτητος κέκτηνται τὰς συστάσεις· ἐξ ἀνάγκης οὖν καὶ παχέα εὑρεθήσεται τὰ μέλανα τῶν οὔρων· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ὀξέων νοσημάτων ὀλεθριώτατόν ἐστι σύμπαν τὸ οὔρον μελανθέν, καὶ μάλιστα ὅταν καὶ δυσῶδες ὑπάρχῃ καὶ παχὺ καὶ ὑπόστασιν ἔχον μέλαιναν. ἀδύνατος γὰρ ὀξέως νοσοῦντα τοιοῦτον οὐρήσαντα σωθῆναι.

2.316 καὶ εἰ μὲν ὑπόστασις εἴη μέλαινα, ὀλεθριώτατον. εἰ δὲ ἐναιώρημα μᾶλλον, ἥττον κακόν, ὅμως κακόν. εἰ δὲ νεφέλη εἴη μέλαινα, ἔτι ἡπιώτερον, ὅμως κακόν. τὸ δὲ μέλαν ποτὲ μὲν ἐνδείκνυται ψύξιν, ποτὲ δὲ θερμότητα ἡγουν ἐξυπερόπτησιν. εἰ μὲν οὖν πρότερον, οὐρηθεῖη πελιδνὸν οὔρον, εἴθ' οὕτως γένοιτο μέλαν, ἔχει ψύξιν τὴν αἰτίαν. εἰ δὲ τὸ ξανθὸν προηγήσοιτο καὶ οὐρηθεῖη, ἔπειτα μέλαν γένοιτο, δηλονότι ὑπὸ πλείονος θερμότητος μέλαν γέγονεν ἐξυπεροπτηθέν. γνωστὸν μὲντοι ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ παρακμῇ τοῦ τεταρταίου πυρετοῦ καὶ ἐπὶ τῆς μελαγχολικῆς παρανοίας λυομένης, οὔρα φαίνεται μέλανα παχέα. ἡμεῖς δὲ ὀλέθρια ἔφημεν εἶναι ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀξέων. Τί δηλοῦσι τὰ ἰχωρώδη καὶ σανδαραχίζοντα τῶν οὔρων. Παρειακόμενων, καὶ αὐτῆς τὴν οὐσίαν ἀναλύεσθαι καὶ τὸ λεπτομερές αὐτοῦ τὴν ἰχωρώδη χροιάν διαλύει. εἰ δὲ παχυμερές, τὴν σανδαραχίζουσαν, καὶ ὥς ἐπιπολὺ θάνατον σημαίνουσιν, εἰ δὲ περισώζει τὴν ἰχῶρα.